

[Hagen Hagensen]

Jeg tror også, at det vil være en klog ting, at man, som ministeren sagde, overvejer, om der også skal ydes anden form for bistand under efterforskningen, hvor offeret på en eller anden måde bliver bragt ind i det. I voldtægtssager, hvor ubehagelige undersøgelser o. lign. skal foretages, er der al mulig grund til at give den bedst mulige beskyttelse for offeret, og dér erkender jeg juraen måske undertiden ikke slår helt til.

Jeg håber på, at der kommer noget ud af det her. Jeg tror, at der langt ud i befolkningen er et ønske om, at vi får taget fat på disse ting. Det er væsentligt, at vi beskytter de mange, og så kan det undertiden være lidt mere strengt for de enkelte, der overtræder de love, som de skulle overholde.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg tror, vi kan konstatere, at der er bred enighed i dette ting om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at beskytte sagesløse borgere mod lovovertrædelser, derunder ikke mindst vold og voldtægtsforbrydelser. Jeg tror nu også, at vi kan konstatere, at der næppe findes et flertal her i salen, der ønsker at gøre det på den måde, man i forslagets første del ønsker det, men nok snarere på den måde, at vi tilsikrer politi og domstole nogle bedre arbejdsvilkår på anden måde, og uden at vi på nogen måde kan komme under mistanke for, at vi forringer befolkningens retssikkerhed, også de anklagedes retsgarantier.

Når det drejer sig om det andet led, om bistand til den, der har lidt overlast, så tror jeg også, der er meget bred enighed om, at det bør gives. Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Wilhjelm, at allerede i dag er der intet til hinder for, at pårørende kan være med under f. eks. en voldtægtssags behandling. Det, jeg nævnte, var, om man skulle overveje at gøre det til et lovmæssigt krav. Det er det ikke i dag.

Når både hr. Wilhjelm og hr. Bernhard Baunsgaard henstiller, at vi skynder os at overveje disse ting, så er jeg nødt til at sige, at vi vel ikke har kunnet skynde os meget mere end at gøre det, at vi i samme øjeblik denne sag blev drøftet første gang, bad politiets centrale samarbejdsudvalg om at tage stilling til det. Vi ved i dette øjeblik, at dette udvalg har haft en meget omfattende drøftelse af disse problemer for ganske få dage si-

den, og vi lover dette ting, at så snart resultatet af dette arbejde er formuleret og drøftet i justitsministeriet og med mig, så vil vi overveje, hvad vi kan gøre på området, som måtte kræve lovgivning, og også rent administrativt.

Jeg er nødt til at sige, at tættere kan jeg ikke komme det, og hvis ikke det betragtes som et udslag af god vilje, ja, så gør det mig ondt, men så kan jeg ikke opfylde sådanne ønsker.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Det er et udtryk for justitsministerens gode vilje, det, han beskrev heroppefra, og det skal han have kvittering for. Men jeg er også nødt til at understrege, at retsudvalget måtte rykke adskillige gange for at få denne sag i gang. Jeg rejste den umiddelbart efter, at samlingen var begyndt, men først omkring júl får vi de første reaktioner, og først den 23. maj holder man det første møde i dette samarbejdsudvalg om, hvordan politiet skal behandle anmeldelser. Måtte jeg sige om dette med hensyn til varetægtsfængsling, at den konservative forslagsstiller, hr. Hagen Hagensen, ikke kom ind på det, professor Gammeltoft-Hansen skriver i sin doktordisputats, nemlig at det helt afgørende for individets forhold til retssamfundet er de første dage af en fængsling, og det er helt afgørende, at vi da ikke kommer til at skade ved at gennemføre det konservative forslag.

Jeg tror, at denne lovgivning, hvis den blev indført og brugt over for folk, der var sigtet og derefter bliver frikendt, ville have katastrofale følger for disse individers forhold til samfundet. Det må man også huske, for tænk, hvad en sådan indstilling i yderste konsekvens medfører af terrorindstilling til samfundet!

Om voldtægtssagerne vil jeg gerne endnu en gang sige, at jeg er glad for, at justitsministeren går så positivt ind i sagen, det skal der bestemt ikke være tvivl om. Men jeg vil gerne sige, at jeg tror, vi her står over for noget mere afgørende end bare nogle lovparagrafer. Jeg tror, at der skal en mentalitetsændring til i hele samfundet. Vi er vel i hastig færd med at forlade den gamle indstilling om, at der sker et overgreb mod mandens ejendom kvinden, men vi er ikke nået til at